

man ikke samtidig giver Menigheden nogen Ret til at vælge, saa blive Præsterne mere end hidtil rent Statsemedsmænd, som staa og føle sig uafhængige af den Menighed, de virke iblandt og føle sig paa lignende Maade som mange af vor øvrige Embedsstand føle sig: som en Stat i Staten. Derfor mener jeg, at vi, samtidig med at der maaste vedtages at lønne Præsterne ud af Staten, bør give Menighederne den Indflydelse, som de hidtil have savnet, men som de i gamle Dage, baade i den katolske og den lutheriske Kirke, have haft: selv at deltage i Valget af deres Præster. Og det skal da ogsaa siges, at tidligere Ministre have ment det samme: Fischer foreslog netop, at Lønningsloven og Loven om Besættelse af Præsteembeder fulgtes ad; saa naar det ærede Medlem for Præste Amts 6te Valgkreds forbeholdt sig at lade Lønningsloven for Ets. gaa, eller lade den ene Lov gaa og den anden blive tilbage, saa mener jeg, at det er ikke rigtig; jeg mener, de bør følges ad, selv om det ogsaa skulde være baade i Død og i Grav — og i Live med.

Endelig skal jeg gøre den Bemærkning, at naar, som det synes, der i Nar ikke er Udsigt til, at Forslaget bliver til Lov, saa er det, som jeg indledte med, dog ikke nogen Grund til ikke at være glad ved, at det er kommet frem, og det er heller ingen Grund til, at vi ikke virkelig skulle behandle det og give det en saadan Skikkelse, at dette Lovforslag kunde fremtræde som Folketingets Fordring, naar man skal til at reformere paa det Omraade.

C. Ravn: Forslaget, saaledes som det er forelagt her i Tinget, er i den gamle Skikkelse, hvori det er vedtaget her i 1881 og 82. Jeg tror, at Forslagsstillerne have gjort rigtig deri. Blandt de mange forskellige Grunde, som ere fremførte for dette, skal jeg blot tillade mig at fremføre en. Forslaget er jo, naar vi undtage en Tilføjning angaaende Udstykning til Husmandslobder, det samme, og naar derfor den Forslagsstiller, som havde Ordet i Gaar (Clausen) i det væsentlige dvælede ved det Punkt, var det naturligt, idet han jo maatte kunne henføre Grundene for det øvrige af Lovens Indhold til, hvad der allerede er fremført saa ofte. Naar jeg er taknemlig for, at Forslaget er forelagt i den Form, hvori det er vedtaget her i Tinget i sin Tid, er det, fordi, jeg tænker mig, at det skulde kunne aabne Øjnene paa visse Folk for, at det, naar man vil have Loven gennemført, ikke gælder om at spørge om, hvad Fortiden vil, men om, hvad Nutiden kan og vil. Vi

have jo flere Gange hørt, naar Forslaget har været fremme i en anden Form, noget forandret fra, hvad man har staaet paa tidligere, hvad der saa er blevet sagt, ja i 70'erne og 80'erne blev det næsten betragtet som en Forbrydelse at indtage et andet Standpunkt end tidligere. Praktiske Folk ville aldrig bryde sig om det, de ville altid spørge om, hvad der er rigtig i det givne Øjeblik og handle derfor, og det agter jeg ogsaa at gøre. Derfor er jeg glad ved, at jeg har kunnet saa Lejlighed til at tage Afstand fra den Stilling, jeg har indtaget tidligere, ja endogsaa været Forslaagsstiller til tidligere. Forslaget har jo ganske vist været fremme her i de tre sidste Nar, og man maa da straks spørge, hvorfor det da ikke blev behandlet her i Tinget. Man har sagt, det fik en tidsvarende Behandling, det vil sige, man lod det gaa upaaagtet hen, søgte Oplysninger, som vedkommende Minister endnu ikke har faaet besvaret, og dermed lagt det hen. Naar det denne Gang er kommet frem, lader det til, at der er noget mere Liv i det. Jeg tror, vi maa sige, at det i de tre Nar har været en Slags Paradehest, som man har stillet op som et politisk Kampmiddel, for at vise, hvilke aktive Mennesker man dog er. Ingen har dog haft lyst til at ride paa denne Hest. Ministeren og de to ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) og det ærede Medlem for Hjerteminde (M. Andersen) pleje ellers altid at have med den Slags Sager at gøre, men selv de agtede ikke at have med den at gøre, ja selv det ærede Medlem fra Vejle (Falkensfjerne), som jo altid giver sig Studsmaal for at høre til de sande Forhandlingsmænd, har heller ikke gjorde det. Denne Gang har han dog bobet sig ud, og prøvet at tage Del i Forhandlingerne. Jeg tror, at der deri ligger, at naar man nu har optaget Sagen, har man virkelig optaget den for Alvor, fordi man tror at kunne saa noget ud af den, om det var muligt. Her skal jeg ganske vist indrømme, at man har fra den højtærede Minister faaet lidt koldt Vand ned ad Ryggen i flere af de Udtalelser, der ere faldne, men jeg tror ikke, det er saa slet ment, som det er sagt, jeg haaber, at naar man faar Fart paa Forholdet, skal man se, at det kan maaste paa det Omraade klares, om man kunde komme til Forstaaelse om saa vigtigt et Punkt. Et af de Hovedpunkter, som ligge i Forslaget, er jo altsaa dette om Centralisationen, at man vil centralisere i det hele dette Forhold, i Stedet for, at det hidtil laa mere i det lokale, og dette tror jeg er rigtig, dels fordi man kan saa Embedsind-